

VECĀS DERĪBAS PRAVIETOJUMU PIEPILDĪŠANĀS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jņ. 5:17, 20, 36–40, 46, 47, Jņ. 13:18, Jņ. 17:12, Jer. 2:13, Cah. 9:9, Jņ. 8:12–30.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet Man ir lielāka liecība nekā Jāņa: tie darbi, ko Tēvs Man ir devis, lai Es tos pabeidzu, šie paši darbi, ko Es daru, liecina par Mani, ka Tēvs Mani ir sūtījis” (Jņ. 5:36).

Jāņa evaņģēlijā mēs atkal un atkal redzam, ka tas, ko Jēzus teica un darīja, patiešām atklāja, ka Israēlā ir ieradies Mesija (“ha Mašiah”). Un Viņš bija nācis kā viens no viņiem, ebrejs, dzimis Betlēmē, tieši tā, kā Raksti bija paredzējuši.

Tomēr, kā Jānis rakstīja: “Viņš bija pasaulē, un pasaule caur Viņu radusies, bet pasaule Viņu nepazīna” (Jāņa 1:10).

Viņš bija pasaulē, pasaule ir radīta caur Viņu, un tomēr pasaule Viņu nepazīna? Tas ir pārsteidzošs paziņojums. Kā mēs redzam Jāņa un citos evaņģēlijos, daudzi cilvēki Viņu nesaprata, lai gan viņiem vajadzēja saprast, it īpaši visa tā dēļ, ko Jēzus teica un darīja. Un vēl jo vairāk tāpēc, ka Vecās Derības teksti norādīja uz Viņu.

Šonedēļ mēs aplūkosim citus veidus, kā Jānis atklāja Jēzu kā Mesiju, kā arī apskatīsim, kāpēc daži cilvēki joprojām turpināja Viņu noraidīt, neskatoties uz visiem spēcīgiem pierādījumiem, kas apstiprināja, ka Viņš ir Kristus.

Ko mēs varam mācīties no viņu kļūdām?

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 23. novembrī.

Zīmes un brīnumi

Papildus īpašajiem brīnumiem, ko Jānis izmantoja, lai norādītu uz Jēzu kā Mesiju, viņš pierakstīja arī plašāku diskusiju par zīmēm un brīnumiem, ko Jēzus veica.

Zīmes un brīnumi paši par sevi nebija pierādījums, ka Viņš ir Mesija, jo daudzi pravieši, pat viltus pravieši, dažkārt paveica brīnumus. Jānis nepierakstīja zīmes tikai tādēļ, ka tās norādīja uz lielu brīnumdari. Zīmēm, par kurām rakstīja Jānis, bija unikāls raksturs, norādot uz Jēzu kā Mesiju un parādot, ka Viņš patiešām ir nācis no paša Dieva Tēva.

Izlasi Jņ. 5:17, 20, 36–38. Kā šie panti raksturo attiecības starp Jēzu un Dievu Tēvu, īpaši zīmju kontekstā? _____

Jēzus izmantoja zīmes, lai parādītu savas ciešās darba attiecības ar Tēvu. Abi bija viens. Darbi parādīja, ka “Tēvs ir Manī un es Viņā” (Jņ. 10:38; sk. arī Jņ. 14:10, 11).

Jēzus atnākšanas mērķis bija darīt tā darbus, kas Viņu sūtījis, lai šie darbi tiktu atklāti pasaulei. Tas ir, Viņš nāca darīt darbu, ko Tēvs Viņu sūtīja darīt, un darbi, ko Viņš darīja, skaidri liecināja, ka Viņš ir no Tēva.

Un tomēr, kā mēs jau redzējām, pat neskatoties uz spēcīgajām zīmēm un daudzu cilvēku liecībām, daudzi joprojām izvēlējās neticēt.

Reliģiskie vadītāji jautāja Jēzum: “Cik ilgi Tu mūs turēsi neziņā? Ja Tu esi Kristus, saki mums to skaidri!” Jēzus viņiem atbildēja: ‘Es jums esmu teicis, bet jūs neticat. Darbi, ko Es daru Sava Tēva Vārdā, nodod liecību par Mani!’ (Jņ. 10:24, 25).

Ja Jēzus būtu nācis uzreiz atklātībā un sacījis, ka Viņš ir Mesija, reliģiskie vadītāji, meklēdami jebko, ko varētu atrast pret Viņu, būtu metušies Viņam virsū. To zinādams, Jēzus norādīja uz darbiem, ko Viņš bija darījis. Ja Jēzus būtu teicis, ka Viņš ir Kristus, viņi varētu viegli mēģināt to noliegt. Bet kā viņi varēja noliegt zīmes, darbus un brīnumus? Tie bija spēcīga liecība par to, kas Viņš ir un no kurienes Viņš nācis.

Kā mēs varam pasargāt sevi no tik cietām sirdīm, kādas redzam šo reliģisko vadītāju vidū? Kā mēs paši varbūt cīnāmies pret Dieva darbu savā dzīvē? _____

Svēto Rakstu autoritatīvā loma

Papildus īpašajām zīmēm un liecībām, ko Jānis izmantoja, lai norādītu uz Jēzu kā Mesiju, Jānis arī izmantoja Vecās Derības autoritāti un tās pravietojumus, kas vēstīja par Kristus darbu. Vecā Derība ieņem centrālo vietu ne tikai Jāņa evaņģēlijā, bet arī visā Jaunajā Derībā. Pamatojums tam – kas Jēzus bija, no kurienes Viņš nāca, ko Viņš darīja un ko darīs, – ir balstīts uz Svētajiem Rakstiem, šajā gadījumā uz Veco Derību.

Izlasi šādus tekstus: Jņ. 5:39, 40, 46, 47. Ko tie mums māca par Jēzus attieksmi pret Svēto Rakstu autoritāti? _____

Visos evaņģēlijos Jēzus atkal un atkal norādīja uz Svēto Rakstu autoritāti kā galveno liecinieku par Viņu. Piemēram, Jēzus bieži izmantoja Vecās Derības notikumus, lai norādītu uz Sevi un to, ko Viņš dara. Lūk, viens gadījums, kad Viņš paņēma notikumu no 4. Moz. 21:5–9. “Kā Mozus paaugstinājis čūsku tuksnesī, tāpat jātop paaugstinātam Cilvēka Dēlam” (Jņ. 3:14). Šeit Jēzus ne tikai atsaucas uz stāstu, bet, izmantojot to, lai norādītu uz Sevi, būtībā sniedz mums autoritatīvu skaidrojumu tam, kādu vēstījumu stāstam bija paredzēts nodot.

Ne tikai Jēzus, bet arī citi izmantoja Veco Derību, lai norādītu uz Jēzu. Piemēram, Jāņa evaņģēlija sākumā mēs lasījām Filipa vārdus: “Mēs esam To atraduši, par ko Mozus bauslībā un pravieši rakstījuši” (Jņ. 1:45).

Izlasi šādus pantus: Jņ. 13:18; Jņ. 17:12; Jņ. 19:24, 28, 36. Ko tie māca par Svēto Rakstu autoritāti, kā to saprata Jēzus un Jānis? Ko tam vajadzētu mums atklāt par izšķirošo lomu, kādai mūsu ticībā ir jābūt visiem Rakstiem? _____

Kādi spēki mūsdienās smalki vai atklāti darbojas, lai grautu mūsu ticību Bībeles autoritātei? Līdzdaliet savu atbildi Bībeles izpētes grupā. _____

Vecās Derības pravietojumi par Jēzu: 1. daļa

Diskusijā ar reliģiskajiem vadītājiem par Savu identitāti Jēzus apstiprināja Svēto Rakstu autoritāti. No pirmā acu uzmetiena šķīta, ka Viņam tas nav jādara, jo reliģiskie vadītāji Bībelei ticēja. Tomēr pat viņiem Jēzus uzsvēra Svēto Rakstu autoritāti, un Viņš to darīja, lai parādītu viņiem, kas Viņš ir, neatkarīgi no tā, cik cietas ir viņu sirdis un lai cik ļoti viņi centās cīnīties pret savu pārliecību.

Vienlaikus Jānis evaņģēlijā ierakstīja daudz tiešu Vecās Derības citātu un mājienu uz to, kas norāda uz Jēzu kā piepildījumu Vecās Derības apsolījumam par Mesiju.

Kā ir saistīti šie Jaunās Derības un Vecās Derības panti? Tas ir, kā Jaunā Derība izmanto šos pantus, lai liecinātu par Jēzu?

Jņ. 1:23, Jes. 40:3 _____

Jņ. 2:16, 17; Ps. 69:9 _____

Jņ. 7:38, Jer. 2:13 _____

Jņ. 19:36, 4. Moz. 9:12 _____

Ne tikai Jānis, bet arī Pēteris, Pāvils, Matejs, Marks, Lūka un visi Jaunās Derības rakstnieki, Svētā Gara iedvesmoti, atkal un atkal uzsvēruši, ka Nācarieša dzīve, nāve, augšāmcelšanās un debesbraukšana ir Vecās Derības pravietojumu piepildījums.

Lai gan Jēzus pastāvīgi norādīja mācekļiem uz Svētajiem Rakstiem, kas paredzēja Viņa kalpošanu, kad mācekļi beidzot saprata, ka Raksti norāda uz Viņu? Viņi to saprata tikai pēc tam, kad Viņš nomira un augšāmcelās, un viņiem parādījās. “Kad nu Viņš bija uzcēlies no miroņiem, Viņa mācekļi atcerējās, ka Viņš to bija sacījis, un sāka ticēt rakstiem un vārdam, ko Jēzus bija runājis” (Jņ. 2:22; sk. arī Jņ. 20:9).

Vecās Derības pravietojumi par Jēzu: 2. daļa

Jēzus sacīja reliģiskajiem vadītājiem: “Jūs pētījat rakstus, jo jums šķiet, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība, un tie ir, kas dod liecību par Mani!” (Jņ. 5:39) Cik neticami apgalvojumi par Sevi!

Aplēses atšķiras, taču daži zinātnieki apgalvo, ka Jēzus no Nācāretes piepildījis simtiem Vecās Derības pravietojumu. Lai kāds būtu skaits, izredzes, ka viens cilvēks izpildīs kaut vai dažus no tiem, kur nu vēl visus, ir neticamas. Ik pa laikam kāds izmanto šādu salīdzinājumu: iedomājieties, ka jūs aizpildāt Teksasas lieluma apgabalu ar monētām divu pēdu augstumā un nokrāsojat vienu monētu rozā un tad visas sajaucat. Pēc tam jūs kādam cilvēkam ar aizsietām acīm dodat vienu iespēju pacelt tieši šo vienīgo rozā monētu. Kādas ir izredzes, ka ar pirmo reizi cilvēks atradīs tieši rozā monētu?

Nav šaubu – Kristus dzimšanu, dzīvi un nāvi paredzēja Vecā Derība, kas ir pārsteidzošs pierādījums, ka Viņš ir gaidāmais Mesija. Jānis atkal un atkal norāda uz šiem Vecās Derības pantiem, lai pateiktu tieši to, kas bija Jēzus, un arī to, kāpēc mums vajadzētu ticēt Viņam un pieņemt Viņa piedāvāto pestīšanu.

Ko katrs no šiem Jāņa evaņģēlija pantiem atklāj par Jēzu kā mesiāniskā pravietojuma piepildījumu?

Jņ. 12:13, Ps. 118:26 _____

Jņ. 12:14, 15; Cah. 9:9 _____

Jņ. 13:18, Ps. 41:9 _____

Jņ. 19:37, Cah. 12:10, 13:6 _____

Cik stipri tu esi iesakņots tajā, kam tici? Ja kāds tev jautātu, kāpēc tu tici Jēzum kā Mesijam, kādas atbildes tu varētu sniegt, kur tu dotos un kāpēc, lai aizstāvētu savu ticību? _____

No apakšas

Līdz šim, pētot Jāņa evaņģēliju, mēs redzējām, kā Jānis parāda, ka Jēzus patiešām ir apsolutais Mesija, lielā cerība, pēc kuras jūdu tauta bija ilgojusies.

Un tomēr daudzi reliģiskie vadītāji, tautas garīgie līderi, bija Viņa lielākie ienaidnieki. Kāpēc?

Izlasi Jņ. 8:12–30. Kāda dinamika valdīja starp Jēzu un šiem reliģiskajiem vadītājiem? Kuri panti vislabāk palīdz izskaidrot, kāpēc daudzi Viņu noraidīja? _____

Jēzus atklāj, ka viņi nepazīst ne Viņu, ne Tēvu (Jņ. 8:19). Viņiem vajadzēja pazīt abus, taču dzīvoja maldu varā. Viņi bija tā aizrāvušies ar savām tradīcijām un filozofijām, ka pat tad, kad Jēzus stāvēja tieši viņu priekšā, tik daudzi ko darīja un runāja – visas spēcīgās Tēva atklāsmes –, joprojām Viņu noraidīja.

Otrkārt, Jēzus viņiem saka: “Jūs esat no zemes” (Jņ. 8:23). Citiem vārdiem sakot, lai cik reliģiozi viņi būtu, tie nebija garīgi, dievbijīgi cilvēki. Viņiem bija “ārēja svētbiļība” (2. Tim. 3:5), bet tas arī bija viss. Viņiem bija ārēja dievbijība, bet iekšēja neticība.

Tas nebija nekas jauns: “.. šī tauta Man tuvojas tikai ar savu muti un Mani godā tikai ar savām lūpām, bet ar savu sirdi ir tālu nost no Manis, un viņu bijība Manā priekšā ir tikai ārīgi iemācīta cilvēku ieraža” (Jes. 29:13). Tieši šo domu gadsimtiem vēlāk atkārtoja Jēzus, sakot: “Bet tie Mani velti cienī, mācīdami tādas mācības, kas ir cilvēku pavēles” (Mk. 7:7). Viņu cilvēciskās mācības un cilvēku baušļi bija “no šīs pasaules” (Jņ. 8:23), un, kā Jēzus toreiz teica, “Es nepiederu šai pasaulei” (Jņ. 8:23). Pietiekami slikti jau bija tas, ka šie vīri bija sevi maldinājuši; traģēdiju padarīja vēl ļaunāku tas, ka viņi maldināja arī citus, lai gan interesanti – Jānis raksta, ka šajos pantos aprakstītās sarunas dēļ “daudzi sāka Viņam ticēt” (Jņ. 8:30).

Tādējādi, pat neskatoties uz sliktu vadību, daudzi ebreji spēja tikt tālāk par vadītājiem un paši ieraudzīt, kas ir Jēzus.

Ko jūs gūstat no Jēzus sarunas ar reliģiskajiem vadītājiem? Kā mēs varam būt “no augšienes”, nevis “no zemes” – un kā mēs varam pamanīt atšķirību? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Laikmetu ilgas” nodaļu “Jūsu sirdis lai neizbīstas” (662.–680. lpp.).

“Kā zelta dārglietas patiesība tika uzticēta ebreju tautai. Pats Kristus bija dibinājis jūdu sabiedrisko iekārtu, kura nesa Debesu zīmogu. Prototipos un simbolos tika apslēptas lielās pestīšanas patiesības. Tomēr, kad Kristus atnāca, jūdi nepazina To, uz kuru šie simboli norādīja. Viņu rokās bija Dieva Vārds, taču tradīcijas, kuras tika nodotas no paaudzes paaudzē, un cilvēciskie Rakstu izskaidrojumi apslēpa no tiem patiesību, kāda tā ir Jēzū. Svēto Rakstu garīgā nozīme bija zaudēta. Tautas priekšā bija atvērta visu zināšanu krātuve, taču tie to nezināja.

Dievs neslēpj savu patiesību no cilvēkiem. Cilvēki ar savu rīcību paši to padara neskaidru. Kristus jūdu tautai sniedza neskaitāmus pierādījumus, ka Viņš ir Mesija, taču Viņa mācība aicināja izšķirties par zināmām pārmaiņām dzīvē. Tie saprata, ka, pieņemot Kristu, viņiem būs jāatsakās no tik ierastajiem priekšrakstiem un tradīcijām, no saviem savtīgajiem, bezdievīgajiem darbiem. Nemainīgās, mūžīgās patiesības pieņemšana prasīja upuri. Tādēļ viņi neļāva īstenoties izšķirošajam pierādījumam, ko Dievs būtu devis, lai radītu ticību Kristum. Jūdi apgalvoja, ka tic Vecās Derības Rakstiem, taču nepieņēma tur uzrakstīto liecību par Kristus dzīvi un raksturu. Viņi baidījās, ka tas viņus var pārlicināt, likt atgriezties un atteikties no saviem aizspriedumiem. Pie viņiem bija Evaņģēlija bagātība – Ceļš, Patiesība un Dzīvība, taču viņi noraidīja lielāko dāvanu, kādu Debesis tiem varēja dot.” (Elena Vaita “Kristus līdzības”, 105. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā Jēzus dzīvē piepildītie pravietojumi vairo ticību?
2. Kādi ir trīs vai četri galvenie šķēršļi, kas traucēja reliģiskajiem vadītājiem ticēt Jēzum? Kā šie paši principi izpaužas arī mūsdienās?
3. Veic personīgo izpēti, kāda šodien ir tava pārlicība. Kādi soļi, tavuprāt, varētu stiprināt tavu ticību?
4. Ko tavai atbildei uz jautājumu pirmdienas pētījuma beigās vajadzētu mācīt par Svēto Rakstu autoritāti, un kāpēc mums ir jānoraida jebkas, kas liek šaubīties par Svēto Rakstu pilnīgo un galīgo autoritāti?